



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum**

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem  
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.  
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum  
triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de**

**Antverpiæ, 1649**

§.17. Misericordia motus super eam. Pio conuenit cordi moueri misericordi:  
Deus viduarum miseretur, ob earundem status calamitates, & dignitatem,  
si tales sint qualesseas esse par est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)





commoventur eorum viscera, licet proximi videant aduersitates vt illis succurrant eorumque subleuent benignè calamitate. Et in rei veritate si D. Anselmo credimus, illis deficere videntur

IV. Misericor omnes humanitatis p etatisque terminis. Et vt ait D. Chrylest. *Natura donum amiserunt*, iuxta quod illa videntur pietate destitisse quæ etiam animalibus ferocioribus pro seipis videtur esse

con. essa. Deinde vltimo pendente quod corda habeant vt lapidea abique omni amoris seu compassionis misericordiam affectu, vt illos miseræ haudquaquam moueat aliena. Hoc ita, teste D. Chry. esse ipsi repugnat naturæ, vt ipsa demonstrent animalia, nam ipsos videmus canes vltantes, & ingemiscantes, dum illis quis catulos furim abstulerit.

V. Quin o etiam osem quando Deus nondum carnis viscera corque assumpsit humanum, qualiter se ostendit sua moueri misericordia nostras contemplatus miserias? Sic illum audio per

Hier. 31. Hietemiam commotum: *Conturbata sunt viscera mea super Ephraim miseriam miseriam eius* ait Dominus. Similiter per Oseam Prophetam.

Conturbatum est in me cor meum: pariter conturbata est penitudo mea, non faciam furorem animæ meæ, &c. quoniam Deus ego sum, &c.

Non hoc dixisse putandus est, quasi realiter passionibus regatur, aut proprie conturbetur alterationibus, & quantum ad affectum sed quantum ad effectum, vt aiunt Theologi,

quo miseriarum subuenit remedio, tali accendit diligentia, quali qui similibus mouetur teneturque affectibus. Nunc autem quando realiter vereque cor assumpsit humanum, eamdem non lapideum, verè ac realiter compassus est, & conturbata sunt eius viscera

pietatis, sicut mulieris illius, quæ cernens filium suum in duas partes gladio diuidendum: *Commoisa sunt viscera eius super filio suo*: & in hac occasione multo ique alijs illud impletur quod dixit de eo Moyses, quando illi præstendit, quos daturus esset per mundum gressus: de illo etenim dixit (iuxta lectionem vulgaram) *Dominator Dominus Deus misericors & clemens*: Multi enim ex

Hebræo legunt: *Deus commotus*. Ecce quod hic dicitur: *Misericordia motus super eam*. Erant eius viscera fontes misericordiarum, & potiori iure sibi illud Iob usurpare potuit: *Ab infancie mea mecum crocus miseratio, & de viro matris meæ egressa est mecum*. Non enim hoc fortitudini ascribatur, non cordis mag-

namitati instar lapidis obdurescere, nulla moueri tristitia, nullas in alienis a ueritatibus effundere lachrimas, non dolentibus compati, sed curis & crudelitati. Vt ait Salomon: *Nam iustus inuentionum suorum animas*.

VI. *Viscera autem impiorum crudelia*. Carello miseretur iustus, dum eum cerit rabidum: impius in piorum obdurnata sua demeritrat viscera, dum nec proximo quærem miseretur laboranti: Cor durum est, nullo charitatis humore melle, nullo dilectionis, affectionis, & compassionis tenitudine beneuolunt: *Sine afflictione, sine misericordia*. Causa sunt ei viscera, testatur D. Ioannes & præ nimia malitia obsecrata, vt ea quas

videt necessitates, minime peruant: *Quis videt fratrem suum necessitatem habere & clausit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in eo?* Repugnant charitas & malitia; hæc eor frigore contringit, concludit, & obsecrat, vt nullis sit pauperum gemitibus, viduarum lachrimis, nullis inquam peritium vulneribus infirmorum, illis simile contra quos non leues Dominus per Prophetam Amos de-

ponit querimonias: *Et nihil patiebatur super contributione Ioseph: nec digne illo immiores epulone: quod ipsum in te verificatur, qui dum pauperem cernis afflictione prostitutum viduam graui persecutione contrariam, pupillum perentem, & inopia laborantem ac te præseute languet eorum, nulla tibi cor mouetur*

compassione, sed lapide duro trans immilicors: vt heri diximus. Charitas autem cor accendit, & dilatat, vnde facilius, quas cernit aduersitates, illud penetrat, viderant, & lanciant; quo fit vt lachrimas defluant compassionis, quæ cordis sanguis appellatur.

VII. Scipsum describit Apostolus: *Cor nostrum dilatatum est, &c. qui infirmatur & ego non infirmor? &c. Charitas enim Christi urget nos*. Contemplete Christum, quanto cor eius igne charitatis ardebat, & ita dilatarum patebat, vt per illud Magdalene Marthæque lachrimæ admittantur, earum sunt illi molesti gemitus, sic vt ipse lachrimas fundat vberiores

vt mane dicendum erit, nec non vidua Duo sunt singulæ planctusque peruant: *Misericordia status mi-*

*motus super eam*. Duabus de causis. Prima fit: terribiles ob angustias quibus eam cerit obrutam: obviduarum, & pupillationes, & calamitates. His nullus affertur vi-

lorum, dux status: sufficit enim videre mulierem habitu

copte-

57 59

VIII. Christus cor habuit pietate commotum

VIII. Duo sunt

status mi-

motus super eam

7 2 2

3. Reg. 5. 26.

Iob 31. 28.

UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN



conteream viduali, vt omnes eam presumant  
obstruere calamitates, & cateruatim in eius irruere  
domum, eò quòd eam omnimodè auxiliò  
desistunt. Inter omnes huius vitæ necessitates  
ac miserias, dux præ ceteris videtur esse gra-  
uior: quærum vna hæc est quam status patitur  
viduarum: altera spectat premittique orphanos.  
Attente perpendantur necessitates, quibus an-  
gustiat pupillus, puer paruulus, cui pater ma-  
terque obierunt: nec non viuarum marito per  
mortem ablato. Horum aliquid intelligitur quan-  
tus opprimantur & excrucientur miseris ac  
necessitatibus, si mente reuoluamus quid sit  
pater filio, & vxori maritus. Pater est, qui  
dat esse, vitamque filio: ille qui thesaurizat cu-  
mulatque nummos, quibus filium diuitem he-  
redem instituat: pater est, qui filium protegit,  
qui præbet alimenta, qui gubernat qui per viam  
dirigit securam, quiue filio refert plurimum:  
si filio pater deficiat, illi, vt ita loquamur, om-  
nis boni deficit principium. Maritus seu vir  
respectu mulieris, est velut caput respectu  
corporis, de quo sic Apostolus: *Caput mulieris  
vir.* Caput est ex quo, velut ex principio, mo-  
tus omnes procedunt corporis, eiusque sensus:  
ipsum est quod corpus dirigit, & defendit, ita  
ita vt deficiente corpori capite, ipsum truncum  
remaneat & inutile: qua de causa corpus Ho-  
lofernis abscisso eius capite truncum appella-  
tur.

Non modica corpus premit miseria, cui ca-  
put deficit: & hæc eadem mulierem torquet,  
cui maritus per mortem abessit. Datus est mu-  
lieri vir vt eam gubernet, dirigat, defendat,  
protegit, amplectatur, cui proinde Deus si-  
cut ex translatione lego Septuaginta: *Ad virum  
tuum conuersio tua:* qua in ijs omnibus, quæ  
mulieri agenda incumbunt, semper oculos suos  
ad virum debet dirigere, eumque intueri: ip-  
se etenim est, qui eam nonnet, diligit & pro-  
tegit. Iam in principio diximus virum à Deo  
constitutum, vt vxori in cunctis esset necessi-  
tatis, cuiusque refugium, sic primæ dicitur  
mulieri. *Ad virum tuum conuersio tua.* Hæc  
si defuerit: sic omne mulieri deest auxilium,  
vt omnia defint illi, nihilque habeat à quo vi-  
dua desolata protegatur. Expendit noster Pag-  
ninus, quod vidua in Hebræo dicitur *Almana*  
à verbo Alam quod duo significat: *Colligere &  
obmutescere:* equidem viduitas duo hæc in vidua  
efficit: colligat enim eam, ne se extendat ad  
recreationes, choreas, cercillas, ornamenta cot-

poris: deinde muta redditur taciturna, & ab om-  
ni colloquio sic aliena, quasi obmutesceret, quod  
vnto verbo comprehendit Apostolus: *Vidua de-*  
*solata:* q. d. omni priuata solamine, quo se ver-  
tat ignorans.

Ex præfatis liquido colligitur cur tanto Do-  
minus studio eorum compleretur defentio-  
nem: etenim illis tanto ferius ac diligentius di-  
uina subuenit misericordia, vbi grauior vr-  
get in pia premittique necessitas. Vnde in SS.  
litteris describitur vt defensor eorum singularis,  
vt qui omnia eorum negotia in se curantia sus-  
ceperit. Nomen vehementer admittit, quo cum  
Elias Propheta compellat: vt enim vidit mul-  
eris viduæ Sareptanæ filium obijisse ad Deum  
supplex confugit: & vbi vulgata nostra lectio  
habet: *Domine Deus meus esumme viduam, a-*  
*puð quam ego vitamque sustentor, &c. afflixisti.* 3. Reg. 17.  
legunt Septuaginta, quærum lectionem ad 20.  
rem expendit D. Augustin. *Heummi Domine, L. a. 99. ad*  
*testis huius vidua, &c.* Propriè testi conuenit  
ad ea attentum esse, de quibus testatur, & ea  
fixis oculis intueri. Domine, qui fixa viduam  
hanc acie intueris qui conspicias attentus quis  
illam offendar, quis contumeliam faciat, qui  
lachrimas eius consideras & aduersitates. No-  
uetat viduas primum apud Deum habere lo-  
cum inter ea, quæ Deus in suam suscepisse  
declarat protectionem. Ad diuinam hoc spe-  
ctat providentiam illi subuenire defectus sup-  
plendi ad pullos vsque coruorum, dum illis  
parentes in alendo deficiunt. Vir viduæ defi-  
cit, nullum habet protectorem, ad quem  
spectat mulieri consulere, supplet Deus eius  
locum: proinde voluit vt eius nomine hæc fie-  
ret populo iniuriatio, quam expendit Diuus  
Chryllostomus. *Vidua & pupillo non nocebit.*  
*Si laferis eos vociferantur ad me: & ego* Ho. 69. in  
*audiam clamorem eorum & indignabitur furor* 10. annis  
*meus: percussamque vos gladio, & erunt vxo.* Exo. 22. 22  
*res vestra vidua, & filij vestri pupilli.* Hoc  
tibi notum sit in me vos peccare qui viduis  
& pupillos opprimis: nam his deficiente  
patre, & illi viro: non ego eos petito  
finam, siquidem meæ sunt traditi protectio-  
ni.

Sequitur hanc rationem Angelicus Doctor  
probatque ex Apostolo: *Quæ vere vidua est,* 58  
*& desolata, speret in Deum, & miset orationi.* 1. 2. 9. 65.  
*bus & obserationibus nocte ac die.* Illa conie- 4. ad 3.  
ctio, Et, phrasi scripturæ significat, id est, 1. Tim. 5.  
quæ primus terminus per secundum exponitur  
sicut

IX.  
Quid pa-  
ter filio,  
& vir vxor.

Eph. 5. 23

Gen. 3. 16.  
X.  
Mulier in  
omnibus  
dependet  
à viro.

1. 2. 9. 65.  
4. ad 3.

XI.  
Deus pro-  
tectio vi-  
duarum &  
pupillis.

Ho. 69. in  
10. annis

58  
1. 2. 9. 65.  
4. ad 3.  
1. Tim. 5.



sicut illud de psalterio: *Inops & pauper ego sum: licet & illud: Lux orta est iusto.* Et recti corde letitia: Pars etiam secunda primam explicat: *Qua vere vidua est.* Quid est esse viduam? *D. solatia.* Quid est desolata? Luculenter hoc exponit *D. August.* Erat Proba vidua ut ipse testatur, illustri sanguine clarior, diuitijs, famulorum grege, ac familia multa nimis illustrior moitur illi vir. Illico se viduam agnouit, decreuit, vt illa Iudith, vitam suam oratione consecraret, ea intentione litteras dedit *D. Augustino*, deprecans vt congruam illi precandi formulam præberet. Respondet *D. August.* *Quam me latificauerit ista patris tua, verbis explicare non possum.* Etenim intellexerat, quod illud agendum susceperat quod *Apostolus* vere viduæ ac desolatæ commendabat: *Qua vere vidua est & desolata: inuestet orationibus.* Hoc quoque proprium est munus, hoc exercitium veræ viduæ ac desolatæ. Si quaesieris me quid sit desolata, destituta, solitaria? Respondeo nequaquam intelligi, de turba famulorum, ancillarum, ac familiarum: quinimo viduæ privatæ multiplici simili consilantur comitatu sed de consolatione vera namque vidua nullam in temporalibus oportet, vt accipiat, hoc est desolata sine solatio. Omne quippe eius solacium à solo debet Deo dependere nec illi conueniunt choreæ, recreationes, iuuita, scedula, diuerticula iacturæque temporis. Hoc est desolata: prout *Hieremias* declarat in persona vrbs, Hierusalem à Chaldeis devastata: *Posui desolatam: hoc est in terra vbi ad quem me conuertentem habui neminem.* Vidua à solo sibi speret Domino solacium: *Desolata est, etiamsi magna circumdata sit familia: quia nihil sibi debet esse solatio, nisi Deus ipse.* Ex his patet, perpetuum hoc eius esse debere studium, ad Deum confugere: vnde sic consequenter ait: *Quamuis ad omnia membra Christi orare pertinens, specialiter tamen diligentior cura orationum in scripturis eius vidua videtur inueniri.* Sanctissimam considera Iudith. Erat autem Iudith relicta vidua, & in superioribus domus sua fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur, habens super lumbos suos cilicium &c. O præclarum desolatæ viduæ exemplum. Pississimam Annam contemplare de quo s. Evangelium tale perhibet testimonium. *Non descendebat de templo vesuuij & orationibus fruens nocte ac die.*

cum semper ad orandum, & non desiciendum nos hortaretur, viduam commemorauit, qua licet iuquam & impium iudicem, & Dei ac hominum contemptorem ad iudicandum causam assiduo interpellando, conuertit. Quam ergo præ cæteris viduæ vacare debent orationibus, satis hinc intelligi potest, quod omnibus ad suscipiendum orandi studium, de viduæ proposito est exhortationis exemplum. Hoc igitur est veram esse viduam, ab omni terrene delictum esse solatio: *Vidua & desolata.* Hoc dato mouet eo ipso casu apertas sibi esse Dei portas, necnon hoc iure gaudere, vt in illum omnem suam coniiciat mentis fiduciam: idcirco perpetuis vacet orationibus in eadem ac die, qualibet occasione, vel quauis afflictâ tribulatione. An illi vir ad quem conuertatur, deficit? Hoc firmiter teneat, Deum in eius locum sibi esse subrogatum &c. Ex prædictis longum prosequitur *D. Ambros.* argumentum, *L. de vidua* præterea loca, quibus Deus viduatum in diuisis se suscepti protectionem, illum præsertim. *Def. n. Isai. 1. 18. dicit viduam, & vocat & arguit me &c.*

Secundam adfero causam, ex qua Deus dignitas tanti faciat viduitatem. Tractatum composuit viduæ *Diuus Ignatius* de Virginitate, quo declarat, expendi tanti coram Deo non haberi viduitatem vel tur. continentiam, quanti virginitatem, sed post hanc satis proximè succedere, per quod modo singula à Deo ostendit quam digno loco viduas habeat. Illico natus in hoc mundo, quamuis voluerit per marem virginem adduci in templum, voluit attamen vt huius gaudij primitijs celeberrima illa vidua Anna frueretur filia Phaniel, eius gaudij consorter *S. Simeone*; quam & elegit in primam illorum celestium prædicatorum arcanorum: qua de causa eam *D. Ambros.* nuncupat: *Drumorum operum prædicatorum.* pariter expulit, quod si ad Virginitatem eminentissimum miserit Archangelum Gabrielem, ad viduam Satephaniam eminentissimum destinavit Prophetam Eliaz: & sicut Eliaz, quamuis non erat Angelus, proximè tamen erat Angelus conferendus, adeo spiritualis, vt curru raptus igneo in terrestrem meruerit transfari paradysum: sic & vidua dignitate, concedo quamuis non fulgeat singulari, illi tamen quam proximè censeatur esse cognata: *Vide quemadmodum propria singulis gratia referretur: Angelo ad virginem; propheta ad viduam; Gabriel ille, hic Eliaz; ut ex Angelorum, & Prophetarum numero, præstantissimi Principes videantur electi.*

Pf. 87. 1.  
Pf. 96.  
XII.  
Vidua inuestet orationibus.  
Ej. 1. 18.  
ad Probam viduam.  
Tom. 2.

D. Aug.  
Hoc quoque proprium est munus, hoc exercitium veræ viduæ ac desolatæ. Si quaesieris me quid sit desolata, destituta, solitaria?

Thom. 1.  
13.  
D. Aug.  
XIII.  
Vidua speret in Deo.  
Iudith. 8.  
3.

Lut. 2. 37.  
D. Aug.  
Tom. 2.

L. de vidua  
XIV.  
L. de vi.  
D. Am.  
4. 1. 18.





§ 39. Eam ob causam coniunxit Apostolus notante  
 1. Cor. 7: D. Chryostomo virginem viduam, dum ait: *Mulier  
 34. inuupta & virgo cogitat que Dominus sunt: ut sit  
 Habentur sancta corpore & spiritu. Per inuuptam intelligit  
 Tim. 5. continentem: cuius inuictu duos edidit tractatus  
 ad fin. nobilissimæ delicatos mulieris, quæ cum paucis  
 annis coniugata viro suo vixisset nomine The-  
 ratio (quem sanctum inscribit): vir ex hac vita  
 emigravit, ipsa verò vidua superflua mansit ætate  
 iuuenis: unde ab eo dicitur *Vidua iunior*. Ut au-  
 tem autem eam soletur ac constantiam illi hoc  
 in statu perli adæat, de præcellentia agit vidua-  
 ris, quanti Deus illam æstimet, quæ anque sit na-  
 tura: legibus eminentior, & Gentilibus ad mira-  
 culum. Ad eius confirmationem refert quod cum  
 adhuc minorennis scholas frequenter Rhetorica,  
 quodam die à Præceptore interrogat: sive  
 rit quod auctorum esset, & quinam eius paren-  
 tes. Respondit, viginti vni annorum: patre le-  
 orbatum iam à viginti annis, cum ipse vnus anni  
 infans esset, matre nouemdecim annorum re-  
 licta vidua, nunc quadraginta annis vidua perse-  
 nerante. Vehementer oblituit Præceptores: erat  
 etenim Gentilis, & ad omnes discipulos suos con-  
 uertus, sic ait: *Clara voce clamauit: Eo quales  
 mulieres apud Christianos sunt. Tanta non modo  
 D. CHR. apud nos, sed & apud Gentiles viduas huius est,  
 Tom. 5. & admiratio.**

D. CHR. Tom. 5.

L. cit.

D. AMB. Tom. 1.

1. Timot. 5.

3.

3. Timot. 5.

7.

Vide supra

Hom. 15.

Galat. 3.

11.

Deinde D. Ambrosius hoc prosequitur argu-  
 mentum ex domis & uirginitatibus quibus Deus viduas  
 honorauit Noëmi, Judith, Debboram, so-  
 cium D. Petri de qua hoc expendit: quod Do-  
 minus domum eius intrauerit eam benigne vi-  
 sitaturus. *Visitare viduas non designatur. Sed  
 hoc non nisi de veris intelligitur (inquit) vi-  
 dus: de quibus Apostolos præcipit: Viduas hono-  
 ra que verè vidua sunt: Si verò scire desideres  
 quas hoc nomine dignetur: ipse seipsum expli-  
 cat. illæ videlicet, quæ solitudinem diligunt,  
 perpetuis instant orationibus, silentij sunt stu-  
 studiosæ, inaccessu graues, abstinentia laudabi-  
 les, vitæque irreprehensibiles. Attende (scri-  
 bit Timotheo suo Paulus) & illis insinua, ve-  
 ris hoc viduis conuenire, moribus sic esse com-  
 positas: *Ut irreprehensibiles sint.* Mirabile ver-  
 bum. Non parum stupet D. Hieron. Aposto-  
 lum ab Episcopo requirere ut irreprehensibilis  
 sit: hoc enim est, ac si præcipiat ut nullo  
 vitiorum, aut imperfectionum sit genere redar-  
 guendus: qui namque licet exigua, notatur  
 imperfectione, reprehensibilis erit, & ipse Apo-  
 stolus D. Petrus quadam, occasione talis talis  
 erat, ipsum arguente D. Paulo: *Quia irreprehen-**

bilis erat: Si hoc in Episcopo supremum sit, qui  
 statum proficitur perfectionis, quid erit dum hoc  
 ipsis viduis ab eodem iniungitur: *Præcipe ut ir-  
 reprehensibiles sint.*

§ 18. Ex ratione dicit illi. Noli flere: præsen-  
 tem enim habet eum, qui filium ad vitam re-  
 uocabit; seruet hæc ratio consolationis in  
 morte vestrorum.

**D**ixit ille nolite flere. Misertus est Christus  
 auis viduæ, eiusque lacrymarum: pluri-  
 mum enim valent ad cordis viscera per-  
 mouenda. Hanc effectum explicat prius §. 18.  
*Nolle lacryma viduæ ad maxillam descendunt, &  
 exclamatio eius super deducet eam. A maxilla  
 enim ascendunt vsque ad caelum, & Dominus exau-  
 dit non desistat in illis. Ut opinor hisionam  
 tangit Cain: Profudit hic sanguinem fratris  
 sui abel fratricida, & quamuis in terram ille ce-  
 cidisse videbatur, & ab ea absterptus esse ac con-  
 tectus, multo tamen verius ascendit vsque ad  
 caelum contra peruersum grauissimas de-  
 ponens querimomas, diuinumque peccus per-  
 mouit, & in homicidam prouocauit, ut  
 condignis tanto lecleri poenis lecleret fra-  
 tricidiam: *Maledictus eris super terram &c.* Gen. 4. 11  
 Aduerte, precor, quid illi sit imendum, qui vi-  
 dus lacrymas prouocat: non lacrymas, sed  
 cordis sui sanguinem: videntur ad maxillam &  
 inde ad terram descendere: sed hoc te minime  
 lateat, quod ascendunt vsque ad caelum, Deique  
 peccus concitent, ut ab eas deducente meritum  
 lumat, se supplicium: *A maxilla ascendunt vsque  
 ad caelum.**

En, huius viduæ lacrymæ, ad maxillam des-  
 cendebant, sed ascenderunt non minus quam  
 ad exelste: hrisli. Domini peccus, quem contra-  
 mortem, rabidam lupam, excitarunt earum  
 auctorem, eo quod viduæ filium interfecisset,  
 & iam ad antrum suum abducebat, scilicet  
 sepulchrum: effectus hic est, quem et-  
 iam ut eras liquebit operatæ sunt sororum Mar-  
 thæ & Marthæ lacrymæ, & Christum acriter  
 pupugerunt, ut de morte vindictam sumeret:  
 unde hanc viduam solatur: *Noli flere, Abster-  
 ge, precor, domina lacrymas: adsum enim  
 vindex in eum qui has tibi lacrymas excitauit,  
 mortem intelligo. Hæc autem vna est ratio, ob  
 quam illi Dominus ploratum interdicit. Ut  
 quid Domine, mulieri huic viduæ flere prohibes?  
 Quid enim conuenientius, quid ad eius  
 sola-*

60

Ecol. 35.

Eccl. 18.

1.

Lacry-  
 ma co-  
 Deo sunt  
 pretio-  
 & effica-  
 ces.

Gen. 4. 11